

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma: 4.Pf.20.333/2023/4.

A felperes:

felperes

felperes címe

A felperes képviselője:

felperes jogi képviselője egyéni ügyvéd

ügyvéd címe1

Az alperes:

alperes

alperes címe

Az alperes képviselője:

alperes jogi képviselője egyéni ügyvéd

ügyvéd címe2

A per tárgya: határozat hatályon kívül helyezése

Az elsőfokú bíróság: Fővárosi Törvényszék

A fellebbezéssel támadott határozat száma: 10.P.20.092/2022/31.

A fellebbezést benyújtó fél: felperes

Ítélet

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezéssel támadott részét nem érinti, fellebbezett rendelkezését részben megváltoztatja és a perköltséget összeg⁴ (háromszázezer) forintra felemeli.

A le nem rótt 29.600 (huszonkilencezer-hatszáz) forint fellebbezési eljárási illeték az állam terhén marad.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

[1] A felperes a keresetében az alperes elnöksége által hozott, határozat száma FSZ számú, iktatószám iktatószámú másodfokú fegyelmi határozatnak az elsőfokú fegyelmi határozatra is kiterjedő hatályon kívül helyezését kérte.

[2] Az alperes elsődlegesen az eljárás megszüntetését, másodlagosan a kereset elutasítását kérte.

[3] Az elsőfokú bíróság az ítéletében az alperes elnökségének határozat száma FSZ számú, iktatószám iktatószámú másodfokú fegyelmi határozatát – az elsőfokú határozatra is kiterjedően – hatályon kívül helyezte és kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek összeg¹ forint perköltséget. Megállapította, hogy 36.000 forint kereseti eljárási illeték az állam terhén marad.

Az ítélet indokolása értelmében az alperes eljárás megszüntetése iránti kérelme nem volt alapos. A keresetet érdemben bírálta el a sportról szóló 2004. évi I. tv. (Stv.) 12-14. §, a 39/2004. (III.12.) Korm. rendelet, a Ptk. 3:37. § (1) bekezdése, 3:71. § (1) és (2) bekezdése, az alperes régi fegyelmi szabályzata 4. § rendelkezései alapján, és fegyelmi vétség elkövetése megállapíthatósága hiányában a kereset szerint határozott. A perköltségről a Pp. 83. § (1) bekezdés szerint rendelkezett. Az ügyvédi munkadíjat a felszámításhoz képest a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet (a továbbiakban: IM rendelet) 3. § (6) bekezdés alapján összeg¹ forintra mérsékelte, mivel a perben nem került sor széleskörű bizonyítás lefolytatására, a per egyszerű jog megítélésű volt, ezért a felperesi képviselő által ténylegesen kifejtett tevékenységgel arányban álló díjat határozott meg.

[4] A felperes a fellebbezésében az elsőfokú ítélet perköltségre vonatkozó rendelkezésének a megváltoztatását, a perköltség összegének a felszámított összegre, összeg² forintra történő felemelését kérte. Hangsúlyozta, hogy az IM rendelet 2. § (1) bekezdés a) pontja alapján kérte, számította fel és igazolta ügyvédi munkadíjban felmerült költségét. A díj mérséklésének feltételeit nem látta fennállónak. Hangsúlyozta, hogy azon munkák után kért díjat, amit elvégzett, nem értett egyet azzal, hogy az ügy egyszerűbb megítélésű, mivel ez egy speciális jogterület, a kereset legalább fél tucat szabályszegést tüntetett fel. Bár tételesen megjelölte az elvégzett munkákat és azokra felszámított munkadíjat, az elsőfokú bíróság az ítéletében nem indokolta, hogy mely munkákat nem ismer el, vagy annak díját miért tartja eltúlzottnak, illetve az óradíj eltúlzottságára megállapítást nem tett. Hivatkozott a csatolt összehasonlító számlára. Kiemelte, hogy az ügyvédi munka mennyiségét az alperes okiratai, beadványai növelték. Vitatta az alperesnek a felszámított költséggel kapcsolatos nyilatkozatait. A Pp. 80. § alapján, figyelemmel a 39/2004. (III.12.) Korm. rendelete 6. § (4) és 12. § (1) és (2) bekezdés rendelkezéseire érvényesíthetőnek tartotta a fegyelmi eljárást

során keletkezett ügyvédi költséget. Tételesen és részletesen indokolta a tényvázlatban feltüntetett elvégzett ügyvédi munkát.

[5] Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. Fenntartotta az elsőfokú eljárásban az eltúlzott perköltség mérséklésére tett álláspontját. Hivatkozott a Fővárosi Ítéltábla döntéseire.

[6] A fellebbezés az alábbiak szerint részben alapos.

[7] Fellebbezéssel támadott kizárólag az elsőfokú ítélet perköltségre vonatkozó rendelkezése volt, a perköltség összegében, ezért a Fővárosi Ítéltábla a fellebbezést tárgyaláson kívül bírálta el a Pp. 376.§ (3) bekezdés b) pontja alapján, a fellebbezési kérelemhez kötötten.

[8] A perköltségről a Pp. 83. § (1) bekezdés alapján kellett határoznia a bíróságnak. Az elsőfokú bíróság az IM rendelet 3. § (6) bekezdésére alapította a perköltségre vonatkozó döntését, amelyet a felperes által tételesen felszámított költségekre is vetítve nem indokolt. Ez a hiányosság azonban a másodfokú bíróság által pótolható volt.

[9] A felperes az IM rendelet 2. § (1) bekezdés alapján számította fel az ügyvédi munkadíjat, melyhez képest a bíróságnak az IM rendelet 2. § (2) bekezdése adott lehetőséget az ügyvédi munkadíj mérséklésére.

[10] A felperes a költségjegyzékben az alperes előtt folyamatban volt fegyelmi eljárással összefüggésben felmerült fellebbezés elkészítése és tárgyaláson részvétel költségeként 60.000 + 70.000 = összeg3 forintot számított fel. A felperes keresetindítási jogosultságát az Stv. 14. § (2) bekezdése alapította meg az alperes másodfokú fegyelmi határozatával szemben. Ebből következően az alperes előtti fegyelmi eljárásban felmerült költség nem hozható okozati összefüggésbe a felperes bírósághoz fordulási jogának érvényesítésével, hiszen csak a másodfokú fegyelmi döntéssel szemben nyílt meg a bírósághoz fordulás joga. Ezért a Pp. 80. §-ban meghatározott feltétel hiányában az első- és másodfokú fegyelmi eljárásban felmerült költségeit a felperes a jelen perben perköltségként nem számíthatta fel. Ezen túlmenően a 39/2004. (III.12.) Korm. rendelet 12. § (1) bekezdés szabályozza az alperesnél lefolytatott fegyelmi eljárásban felmerült költségek viselését. Ezért összeg3 forint nem volt felszámítható a felperes által az elsőfokú eljárásban felmerült perköltségként.

[11] Ezen túlmenően az IM rendelet 2. § (2) bekezdés alapján a kifejtett tevékenységgel arányban álló ügyvédi díjat megállapíthatott a bíróság. Az elsőfokú eljárásban két tárgyalás került megtartásra. A keresetlevélen túlmenően a felperes három beadványt terjesztett elő. A

felperesi jogi képviselő több azonos tárgyú perben lát el képviseletet, amelyben lényegében azonos mind a tény-, mind a jogállítás, továbbá az ellenkérelem is, melyre figyelemmel a kifejtett ügyvédi tevékenység sok tekintetben fedi egymást, nem igényel külön tevékenységet, amely így az egyes ügyekben kifejtett külön ügyvédi tevékenység mértékére alapvetően kihat. Az elsőfokú bíróság alappal mutatott rá, hogy nem került sor széleskörű bizonyítás lefolytatására, a per egyszerű jogi megítélésű volt. Mindezeket mérlegelve az elsőfokú bíróság - a felperes által megjelölt ügyvédi óradíj elfogadása mellett is - helytállóan minősítette a felszámított ügyvédi munkadíjat a kifejtett képviseleti tevékenységgel arányban nem állónak. A más azonos tárgyú, tényállású, ugyancsak felperesi jogi képviselő által vitt hasonló perekben megítélt ügyvédi munkadíjra is tekintettel a másodfokú bíróság a kifejtett ügyvédi tevékenységgel arányban állónak összeg4 forint ügyvédi munkadíj mint perköltség megállapítását tartotta indokoltnak.

[12] Ezért a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezett rendelkezését a Pp. 383. § (2) bekezdés alapján részben megváltoztatta és a perköltség összegét összeg4 forintra felemelte.

[13] A felperes fellebbezése a per érdemét nem érintette, a perköltség összege tekintetében részben volt alapos. A Pp. 83. § (2) bekezdés alapján a pernyertesség/pervesztesség aránya közötti különbség és a felszámított költségben az ügyvédi munkadíjnak a fellebbezés tárgyra is figyelemmel kifejtett ügyvédi tevékenységgel aránytalansága alapján a megítélhető perköltségek különbségét nem minősítette jelentősnek a másodfokú bíróság. Így a Fővárosi Ítéltábla úgy ítélte meg, hogy egyik fél sem köteles perköltség megtérítésére.

[14] A felperes illetékmentessége folytán le nem rótt fellebbezési illeték, az alperes illetékmentességére is tekintettel a Pp. 102. § (6) bekezdés szerint az állam terhén maradt.

Budapest, 2023. szeptember 7.

Dr. Németh László
a tanács elnöke

Dr. Merőtey Anikó
előadó bíró

Dr. Molnár Ágnes
bíró